

КРАТКА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ПРОДУКТА

РЕПУБЛИКЕНА АГЕНЦИЯ ПО ЛЕКАРСТВА

Хранителна характеристика на продукта - Приложение 1

Към Reg. № 20291

Разрешение № B61MA7M6-61339

Одобрено № 09-01-2023

1 ИМЕ НА ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ

Цефидант 400 mg филмирани таблетки
 Cefidant 400 mg film-coated tablets

2 КАЧЕСТВЕН И КОЛИЧЕСТВЕН СЪСТАВ

Една филмирана таблетка съдържа 400 mg цефиксим (*cefixime*), съответстващи на 447,6 mg цефиксим трихидрат (*cefixime trihydrate*).

За пълния списък на помощните вещества, вижте точка 6.1.

3 ЛЕКАРСТВЕНА ФОРМА

Филмирана таблетка.

Овални, двойноизпъкнали, бели до почти бели, филмирани таблетки, с делителна черта от едната страна.

4 КЛИНИЧНИ ДАННИ**4.1. Терапевтични показания**

Цефидант е показан за лечение на следните инфекции, причинени от чувствителни микроорганизми (вж. точки 4.4 и 5.1)

- остри екзацербации на хроничен бронхит (AECB);
- остръ отит на средното ухо (AOM);
- неусложнен остръ цистит;
- неусложнен пиелонефрит;
- остръ бактериален фарингит;
- неусложнена остра гонорея.

Употребата на цефиксим трябва да бъде предназначена за инфекции, при които за причинителя е известно или се предполага, че е устойчив на други обичайно използвани антибактериални средства.

Трябва да се има предвид официалното ръководство за подходящо използване на антибактериални средства.

4.2. Дозировка и начин на приложение

Дозировка

Възрастни и юноши над 12 години (или над 50 kg телесно тегло):

Препоръчителната доза е 400 mg дневно, приета като единична дневна доза или разделена на два равни перорални приема на 200 mg на всеки 12 часа (вижте точки 4.4 и 5.1).

Обичайният курс на лечение е 7 дни. Лечението може да продължи 14 дни, ако е необходимо.

- 400 mg (на 1 - 2 дози) от 7 до 10 дни при остръ отит на средното ухо (АОМ) и остръ бактериален фарингит;
- 400 mg (на 1 - 2 дози) от 1 до 3 дни при неусложнен остръ цистит при жени;
- 400 mg (в 1 доза) за 1 ден при неусложнена остра гонорея.

Десца под 12 години (или с по-малко от 50 kg телесно тегло):

Лекарствената форма от 400 mg филмирани таблетки не е подходяща за дозиране при педиатрични пациенти, затова трябва да се обмисли използването на други лекарствени форми на цефексим.

Пациенти в старческа възраст

Препоръчва се приложението на обичайната доза при възрастни. Трябва да се направи оценка на бъбречната функция и да се коригира дозата при тежко бъбречно увреждане (вижте "Дозировка при възрастни пациенти с бъбречно увреждане").

Дозировка при възрастни пациенти с бъбречно увреждане:

Цефексим може да се прилага при увредена бъбречна функция. Нормалната доза и схема на дозиране може да се прилага при пациенти с креатининов клирънс 20 ml/min или по-висок. При пациенти, чийто креатининов клирънс е по-нисък от 20 ml/min, се препоръчва да не се превишава доза от 200 mg веднъж дневно. Дозата и режима за пациенти, които се поддържат с хронична амбулаторна перитонеална диализа или хемодиализа трябва да следват същите препоръки, както при пациенти с креатининов клирънс под 20 ml/min.

Няма достатъчно данни за употребата на цефексим в педиатрични и юношески възрастови групи при наличие на бъбречна недостатъчност. Следователно, употребата на цефексим при тези групи пациенти не се препоръчва.

Цефексим не може да се диализира чрез хемодиализа или перитонеална диализа.

Продължителност на лечението

Обичайният курс на лечение е 7 дни. Той може да продължи до 14 дни според тежестта на инфекцията.

При неусложнен остръ цистит при жени периодът на лечение е 1-3 дни.

Начин на приложение

Таблетките цефексим са предназначени само за перорално приложение. Абсорбцията на цефексим не се променя значително от наличието на храна. Цефексим може да се приема със или без храна (вижте точка 5.2).

4.3. Противопоказания

Свръхчувствителност към цефексим, соя, други цефалоспорини или към някое от помощните вещества, изброени в точка 6.1.

Анамнеза за предишна, внезапна и/или тежка реакция на свръхчувствителност към пеницилин или към друг бета-лактамен антибиотик.

4.4. Специални предупреждения и предпазни мерки при употреба

Енцефалопатия

Бета-лактамите, включително цефексим, предразполагат пациента към рисък от енцефалопатия (който може да включва конвулсии, объркане, увреждане на съзнанието, двигателни нарушения), особено в случай на предозиране или бъбречно увреждане.

Тежки нежелани кожни реакции

Тежки нежелани кожни реакции като токсична епидермална некролиза, синдром на Stevens-Johnson и лекарствена алергия с обрив, еозинофилия и системни симптоми (DRESS) са съобщени при някои пациенти на цефексим. Когато се появят тежки нежелани реакции от страна на кожата, трябва да се преустанови приема на цефексим и да се приложи съответно лечение и/или да се предприемат подходящи спешни мерки.

Цефексим трябва да се прилага с повищено внимание при пациенти, които са проявили свръхчувствителност към други лекарства.

Свръхчувствителност към пеницилини

Както при другите цефалоспорини, цефексим трябва да се прилага с повищено внимание при пациенти с анамнеза за свръхчувствителност към пеницилин, тъй като има данни за частична кръстосана алергия между пеницилини и цефалоспорини.

При пациенти са наблюдавани тежки реакции (включително анафилаксия) и при двата класа лекарства. Ако се появи алергична реакция при приложение на цефексим, трябва да се преустанови лечението с лекарството и, ако е необходимо, да се приложи подходящо лечение на пациента.

Хемолитична анемия

При цефалоспорините (като клас) е описана хемолитична анемия, индуцирана от лекарства, включително тежки случаи с фатален изход. Съобщено е повторно появяване на хемолитична анемия след повторно приложение на цефалоспорини при пациент с анамнеза за хемолитична анемия, свързана с цефалоспорин (включително цефексим).

Остра бъбречна недостатъчност

Както при другите цефалоспорини, цефексим може да причини остра бъбречна недостатъчност, включително тубулоинтерстициален нефрит като основно патологично състояние. При появя на остра бъбречна недостатъчност трябва да се преустанови приема на цефексим и да се приложи съответно лечение и/или да се предприемат подходящи спешни мерки.

Бъбречна недостатъчност

Цефексим трябва да се прилага с повищено внимание при пациенти с подчертано нарушена бъбречна функция (вижте точка 4.2 "Дозировка при възрастни пациенти с бъбречно увреждане").

Педиатрична популация

Безопасността на цефексим при прежевременно родени или новородени не е установена. Лечението с широкоспектърни антибиотици променя нормалната флора на дебелото чрево и може да доведе до свръхрастеж на клостридия. Изследванията показват, че клостридия

произвеждан от *Clostridium difficile*, е основна причина за диария, свързана с приложението на антибиотици. Появата на псевдомембранозен колит се свързва с употребата на широкоспектърни антибиотици (включително макролиди, полусинтетични пеницилини, линкозамиди и цефалоспорини); затова е важно да се обмисли диагнозата при пациенти, които развиват диария във връзка с употребата на антибиотици. Симптомите на псевдомембранозен колит могат да се появят по време на или след антибиотичното лечение.

Овладяването на псевдомембранозния колит трябва да включва сигмоидоскопия, подходящи бактериологични изследвания, течности, електролити и протеинови добавки. Ако колитът не се овладее след преустановяване на лечението или ако симптомите са тежки, пероралният ванкомицин е лекарство на първи избор за предизвикан от *Clostridium difficile* псевдомембранозен колит, свързан с приложението на антибиотик. Други причини за колит трябва да бъдат изключени.

4.5. Взаимодействие с други лекарствени продукти и други форми на взаимодействие

Едновременният прием на потенциално нефротоксични вещества (като аминогликозидни антибиотици, колистин, полимиксин и виомицин) и силно действащи диуретици (напр. етакринова киселина или фуроземид) предизвикват повишен риск от увреждане на бъбречната функция (вижте точка 4.4).

Нифедипин, блокер на калциевите канали, може да увеличи бионаличността на цефиксим до 70%.

Както при другите цефалоспорини, при няколко пациенти е наблюдавано повишение на протромбиновото време. Поради това трябва да се внимава при пациенти, лекувани с антикоагуланти.

Може да се появи фалшиво положителна реакция за глюкоза в урината с Бенедиктов или Фенингов разтвор или с тестови таблетки с меден сулфат, но не и с тестове, основаващи се на ензимни глюкозоксидазни реакции.

По време на лечението с цефалоспоринови антибиотици е съобщен фалшив положителен резултат при директен тест на Кумбс (Coombs), поради което трябва да се предположи, че положителният резултат от теста на Кумбс (Coombs) може да се дължи на лекарството.

Фалшиво позитивна реакция за кетони в урината може да се наблюдава при тестове, използвани нитропрусидал, но не и при тези, използващи нитроферицианд.

4.6. Фертилитет, бременност и кърмене

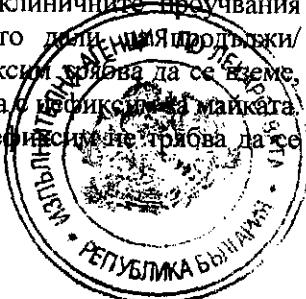
Бременност

Няма достатъчно данни за употребата на цефиксим при бременни жени. Проучванията при животни не показват нежелани ефекти върху бременността, ембрионалното/феталното развитие, раждането или постнаталното развитие (вижте точка 5.3). Те обаче също така показват, че цефиксим достига ембриона/фетуса през плацентата.

Като предпазна мярка е за предпочитане цефиксим да се използва по време на бременност само след внимателна оценка от лекаря на сътношението полза/рисък.

Кърмене

Не е известно дали цефиксим се екскретира в човешкото мляко. Неклиничните проучвания показват екскреция на цефиксим в млякото на животни. Решението дали да продължи/преустанови кърменето или да продължи/преустанови лечението с цефиксим сържава да се приеме, като се има предвид ползата от кърменето за детето и ползата от терапията с цефиксим за майката. Въпреки това, докато не се предостави допълнителен клиничен опит, цефиксим не трябва да се предписва на кърмеещи майки.

Фертилитет

Проучвания за влияне върху репродукцията, проведени при мишки и пътхове, не са показвали данни за увреждане на фертилитета (вижте точка 5.3).

4.7. Ефекти върху способността за шофиране и работа с машини

Цефексим не повлиява способността за шофиране и работа с машини. Въпреки това могат да възникнат нежелани реакции (напр. вертиго) (вж. също точка 4.8), които могат да повлият способността за шофиране и работа с машини.

4.8. Нежелани лекарствени реакции

Нежеланите лекарствени реакции са изброени по-долу по системо-органини класове и честота.

Честотите се определят като:

Много чести ($\geq 1/10$); чести ($\geq 1/100, < 1/10$); нечести ($\geq 1/1000, < 1/100$); редки ($\geq 1/10\,000, < 1/1000$); много редки ($< 1/10\,000$), с неизвестна честота (от наличните данни не може да бъде направена оценка).

Системо-органен клас	Нежелани лекарствени реакции	Честота
Инфекции и инфекстации	Бактериална суперинфекция, гъбична суперинфекция	Редки
	Колит, свързан с антибиотик (вижте точка 4.4)	Много редки
Нарушения на кръвта и лимфната система	Еозинофилия	Редки
	Левкопения, агранулоцитоза, панцитопения, тромбоцитопения, хемолитична анемия	Много редки
	Тромбоцитоза, неутропения	С неизвестна честота
Нарушения на имунната система	Свръхчувствителност	Редки
	Анафилактичен шок, серумна болест	Много редки
Нарушения на метаболизма и храненето	Анорексия	Редки
Нарушения на нервната система	Главоболие	Нечести
	Вертиго	Редки
	Психомоторна хиперактивност	Много редки
	Бета-лактамите, включително цефексим, предразполагат пациента към риск от енцефалопатия (който може да включва конвулсии, объркане, увреждане на съзнанието, двигателни нарушения), особено в случай на предозиране или бъбречно увреждане.	С неизвестна честота
Стомашно-чревни нарушения	Диария	Чести
	Коремна болка, гадене, повръщане	Нечести
	Флатуленция	Редки
Хепато-билиарни нарушения	Хепатит, холестатична жълтеница	Много редки

Нарушения на кожата и подкожната тъкан	Обрив	Нечести
	Ангионевротичен оток, сърбеж	Нечести
	Синдром на Stevens-Johnson, токсична епидермална некролиза	Много редки
	Лекарствен обрив с еонзофилия и системни симптоми (DRESS) (вижте точка 4.4), еритема мултиформе	С неизвестна честота
Нарушение на бъбреците и пикочните пътища	Остра бъбречна недостатъчност, включваща тубулоинтестинален нефрит като основно патологично състояние	Много редки
Общи нарушения и ефекти на мястото на приложение	Възпаление на лигавицата, пирексия	Редки
Изследвания	Повишение на чернодробните ензими (трансаминаза, алкална фосфатаза)	Нечести
	Повищени нива на уреята в кръвта	Редки
	Повищени нива на креатинина в кръвта	Много редки
	Фалшиво позитивни резултати при преки и косвени тестове на Coombs (вижте точка 4.4)	С неизвестна честота

Съобщаване на подозирани нежелани реакции

Съобщаването на подозирани нежелани реакции след разрешаване за употреба на лекарствения продукт е важно. Това позволява да продължи наблюдението на съотношението полза/рисък за лекарствения продукт. От медицинските специалисти се изиска да съобщават всяка подозирана нежелана реакция чрез:

Изпълнителна агенция по лекарствата
ул. „Дамян Груев“ № 8
1303 София
тел.: +35928903417
уебсайт: www.bda.bg

4.9. Предозиране

Има рисък от енцефалопатия при прилагане на бета-лактамни антибиотици, включително цефиксим, особено при предозиране или бъбречно увреждане.

Нежеланите реакции, наблюдавани при дози до 2 g цефиксим при здрави лица не се различават от профила, наблюдаван при пациенти, лекувани с препоръчваните дози. Цефиксим не се отстранява от кръвообращението в значителни количества чрез диализа.

Няма специфичен антидот. Предлагат се общи поддържащи мерки.

5. ФАРМАКОЛОГИЧНИ СВОЙСТВА

5.1. Фармакодинамични свойства

Фармакотерапевтична група: трета генерация цефалоспорини, АТС код: J01DD08

Механизъм на действие

Цефиксим е антибактериално средство от класа на цефалоспорините. Подобно на другите цефалоспорини, цефиксим упражнява своята антибактериална активност чрез свързване и инхибиране на действието на синтетичните ензими на клетъчната стена, пеницилин-свързвашите протеини (PBP 3, 1a и 1b), което води до прекъсване на биосинтезата на бактериални клетки, водеща до лизис на бактериални клетки и клетъчна смърт.

Механизъм на резистентност

Бактериалната резистентност към цефиксим може да се дължи на един или на няколко от следните механизми:

- хидролиза от широкоспектърни бета-лактамази (ESBLs) и/или от хромозомно-кодирания (AmpC) ензим, който може да бъде индуциран или депресиран в някои аеробни Грам-отрицателни бактериални видове;
- намален афинитет на пеницилин свързвашите протеини;
- намалена пропускливост на външната мембра на определени грам-отрицателни микроорганизми, което ограничава достъпа до пеницилин свързвашите протеини;
- ефлукс помпи за лекарството.

Повече от един от тези механизми на резистентност могат да съществуват съвместно в една бактериална клетка. В зависимост от наличния (те) механизъм (и), бактериите могат да проявят кръстосана резистентност към няколко или всички други бета-лактами и/или антибактериални лекарства от други класове.

Границите стойности на клиничната минимална инхибиторна концентрация (MIC), установени от EUCAST (май 2018) за цефиксим са:

- *Haemophilus influenza*: чувствителни $\leq 0,125 \text{ mg/l}$, устойчиви $> 0,125 \text{ mg/l}$;
- *Moraxella catarrhalis*: чувствителни $\leq 0,5 \text{ mg/l}$, устойчиви $> 1,0 \text{ mg/l}$;
- *Neisseria gonorrhoeae*: чувствителни $\leq 0,125 \text{ mg/l}$, устойчиви $> 0,125 \text{ mg/l}$;
- *Enterobacteriales*: $\leq 1,0 \text{ mg/l}$, устойчиви $> 1,0 \text{ mg/l}$; (само за неусложнени инфекции на уринарния тракт);
- гранични стойности, които не са свързани с видовете: недостатъчни данни.

Чувствителност

Разпространението на придобитата резистентност може да варира географски и с течение на времето за избрани видове като особено при лечение на тежки инфекции е необходима локална информация за резистентността. Ако е необходимо, трябва да се потърси експертен съвет, когато местното разпространение на резистентност е такова, че ефективността на антибиотика при поне някои видове инфекции е съмнителна.

Най-често срещани чувствителни микроорганизми
Аеробни, Грам-положителни микроорганизми:
<i>Streptococcus pyogenes</i>
Аеробни, Грам-отрицателни микроорганизми:
<i>Haemophilus influenza</i>
<i>Moraxella catarrhalis</i>
<i>Proteus mirabilis</i> [%]
Микроорганизми, за които резистентността може да е проблем
Аеробни, Грам-положителни микроорганизми:
<i>Streptococcus pneumoniae</i>
Аеробни, Грам-отрицателни микроорганизми:
<i>Citrobacter freundii</i> ^s
<i>Enterobacter cloacae</i> ^s
<i>Escherichia coli</i> ^{%&}
<i>Klebsiella oxytoca</i> [%]
<i>Klebsiella pneumoniae</i> [%]
<i>Morganella morganii</i> ^s
<i>Serratia marcescens</i> ^s
Наследствено резистентни микроорганизми
Аеробни, Грам-положителни микроорганизми:
<i>Enterococci</i>
<i>Streptococcus pneumoniae</i> (Penicillin-intermediate and resistant)
<i>Staphylococcus spp.</i>
Аеробни, Грам-отрицателни микроорганизми:
<i>Pseudomonas species</i>
Други микроорганизми
<i>Chlamydia spp.</i>
<i>Chlamydophila spp.</i>
<i>Clostridium difficile</i>
<i>Bacteroides fragilis</i>
<i>Legionella pneumophila</i>
<i>Mycoplasma spp.</i>
<i>Staphylococcus aureus</i> ⁺

⁺ Цефексим има слаба активност срещу стафилококи (независимо от чувствителността към метицилин).

^{\$} Естествена междуинна чувствителност.

[%] Щамове, продуциращи бета-лактамаза с разширен спектър (ESBL), са винаги резистентни.

[&] Степен на резистентност <10% при изолати от женски пациенти с неусложнен цистит, иначе ≥10%.

Връзка Фармакокинетика / Фармакодинамика

Времето, за което плазмената концентрация на цефексим надвишава минималната инхибиторна концентрация (MIC) на инфектиращия организъм, показва добра корелация с ефикасността при фармакокинетични/фармакодинамични проучвания.

5.2. Фармакокинетични свойства

Абсорбция

Абсолютната перорална бионаличност на цефексим е в диапазона 40-50%. Абсорбцията не се повлиява значително от наличието на храна. Поради това цефексим може да се приема без оглед на храненето.

Разпределение

Свързването със серумните протеини е добре определено в човешки и животински серуми; цефексим се свързва предимно с албуминовата фракция, като средната свободна фракция е приблизително 30%. Свързването на цефексим с протеините зависи само от концентрацията в човешкия серум при много високи концентрации, които не се наблюдават след клинично дозиране.

При *in vitro* клинични изпитвания е установено, че концентрации в серума или урината от 1 mcg/ml или по-големи са подходящи за най-често срещаните патогени, срещу които е активен цефексим. Обикновено пиковите серумни нива след препоръчваните дози за възрастни или педиатрични пациенти са между 1,5 и 3 mcg/ml. Малко или никакво натрупване на цефексим настъпва след многократно дозиране.

Биотрансформация

Сравнена е фармакокинетиката на цефексим при здрави възрастни ($\text{възраст} > 64$ години) и млади доброволци (11-35) при прилагане на дози от 400 mg веднъж дневно в продължение на 5 дни. Средните стойности на C_{\max} и AUC са малко по-високи при пациенти в старческа възраст. На пациентите в старческа възраст трябва да бъдат прилагани обичайните дози, както при основната популация (вижте точка 4.2).

Цефексим се елиминира предимно като непроменен в урината. Основен механизъм е глумерулната филтрация. Метаболити на цефексим не са изолирани от човешки serum или урина.

Преминаването на белязан с ^{14}C цефексим от кърмещи пълхове в тяхното поколение чрез кърмата е относително слабо (около 1,5% от концентрацията в майчиния организъм преминава в поколението). Няма данни за секреция на цефексим в кърмата при хора.

5.3. Предклинични данни за безопасност

Няма предклинични данни, имащи отношение към предписвания, които са допълнителни към вече включените в други раздели на Кратката характеристика на продукта.

Освен това, *in vivo* и *in vitro* проучванията не са показвали мутагенен потенциал. Не са провеждани дългосрочни проучвания за канцерогенност. Проучвания за репродуктивна токсичност са проведени при мишки и пълхове с дози до 400 пъти дозата при хора и няма доказателство за увреждания на фертилитета или фетуса, дължащо се на цефексим. При зайци, при дози до 4 пъти по-високи от тези, прилагани при хора, няма данни за тератогенен ефект; имало е висока честота на заборби и смърт на майката, което е очаквано следствие от известната чувствителност на зайците към антибиотиките, индуцираните промени в чревната микрофлора в популацията.

6. ФАРМАЦЕВТИЧНИ ДАННИ

6.1. Списък на помощните вещества

Ядро на таблетката

Целулоза, микрокристална
Нищесте, прежелатинизирано
Калциев хидрогенфосфат, дихидрат
Силициев диоксид, колоиден, хидратиран
Магнезиев стеарат

Филмово покритие

Опадрай бял 03F180011 (хидроксипропилметилцелулоза, титанов диоксид, макрогол)

6.2. Несъвместимости

Неприложимо

6.3. Срок на годност

Три години

6.4. Специални условия на съхранение

Да се съхранява под 25°C.

Да се съхранява в оригиналната опаковка, за да се предпази от светлина.

6.5. Вид и съдържание на опаковката

Цефидант 400 mg филмирани таблетки са опаковани в Alu-PVC/PVDC блистери с 5 или 10 таблетки, поставен в картонена кутия с листовка за пациента.

Не всички видове опаковки могат да бъдат пуснати на пазара.

6.6. Специални предпазни мерки при изхвърляне и работа

Неизползваният лекарствен продукт или отпадъчните материали от него трябва да се изхвърлят в съответствие с местните изисквания.

7. ПРИТЕЖАТЕЛ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Ворлд Медисин Европа ЕООД
бул. Симеоновско шосе 130, ет. 3
1700 София
България

8. НОМЕР НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Рег. №: 20220291

9. ДАТА НА ПЪРВОТО РАЗРЕШАВАНЕ/ПОДНОВЯВАНЕ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Дата на първо разрешаване: 26 октомври 2022 г.

Дата на последно подновяване:

10. ДАТА НА АКТУАЛИЗИРАНЕ НА ТЕКСТА

11/2022 г.

